

at det andet Ting støttet til denne Tilslutning vil være mindre villigt til at komme dette Tings Skøn over; hvad der er fornøden Beskyttelse, i Møde, end det ellers vilde have været.

Det er den Forklaring, jeg gerne vil give, fordi jeg nødig — jeg gentager det — vilde have min Bemærkning fra forrige Møde opfattet, som om den sigtede til at angribe den forrige Regering, uden at Bemærkningen havde nogen reel Betydning for Behandlingen af Sagen, saaledes som den nu foreligger.

Finansministeren (Hørring): Det har ikke været noget Øjeblik min Tanke, at den Bemærkning, der fremkom fra det meget ærede 3dje Medlem for 9de Kreds (Estrup), og som han nu nærmere har fremstillet og drøftet, skulde alene være fremsat som et Angreb paa den forrige Regering, jeg har været fuldt klar paa, at han netop har fremsat den med den Realitet for Øje, som det Forhold, han omtalte, kunde have. Imidlertid vil jeg ikke gerne komme ind paa nærmere at optage en Diskussion paa Basis af de Ytringer, vi nu hørte fra det ærede Medlem. Jeg staar jo med Hensyn til den forrige Regering saaledes, at jeg var Medlem af den, jeg har været „med i Gerningen“, som man siger, og at det for mit Vedkommende, naar jeg skulde tage en Drøftelse op om den forrige Regerings Handlinger, meget let vilde komme dertil, at det blev et Forsvar lige over for en Kritik, ikke lige over for et Angreb — noget, der for mig har noget meget lidt tiltalende. Jeg mener, at Kritik er altid noget, der bør komme frem, og jeg føler mig ikke opfordret til at imødegaa en saadan Kritik i min nuværende Stilling. Imidlertid skal jeg lige over for det ærede Medlem sige, at jeg tror, at han opfatter dette Udtryk, at den forrige Regering vilde være Mægler mellem Tingene, paa en noget anden Maade, end det har været ment, thi hvis det var ment saaledes, som det synes, at det ærede Medlem tager Ordene, at man skulde lade hvert af Tingene for sig udtale sin Mening, for at Regeringen derefter skulde træde op som Mægler, saa vil det ærede Medlem sikkert indrømme mig, at saa blev Mæglerstillingen om ikke umulig, saa dog unyttig. Det er imidlertid Forholdet, at den Tanke, der ligger til Grund for disse Udtryk, at den forrige Regering vilde være Mægler mellem Tingene, var den, at man vilde gaa ad Forhandlingens Vej, og at man derigennem vilde søge at bringe Tin-

gene til overensstemmende Resultater. Det er ogsaa det, man har villet her paa Toldloven, og det er det, den forrige Finansminister har villet. Jeg gentager, hvad jeg har sagt, at man kan ikke dømme om, hvad den forrige Finansminister har gjort i saa Henseende, naar man alene ser paa, hvad der foreligger og har faaet sit Udtryk gennem Afstemningen i Folketinget, men ikke tillige kan se paa det, han har udrettet, om jeg saa maa sige ad negativ Vej, altsaa ved det, han har forhindret fra at blive indsat i Folketingets For-
slag.

Mere skal jeg saa ikke udtale herom, men jeg skal tillade mig at henvende kun et Par Ord til det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Bjerre), der rettede en udtrykkelig Forespørgsel til mig om, hvorledes mine Udtalelser forleden Dag vare at forstaa. Det ærede Medlem havde faaet den Opfattelse af dem, at jeg skulde have tilraadet at tilvejebringe Overensstemmelse paa den Maade, at man skulde holde sig midt imellem Vedtagelserne, at man skulde, navnlig naar det gjaldt Beskyttelsessatserne — om jeg maa bruge et meget populært Udtryk — bide den Forskel over, som der var mellem de af Toldkommissionens Fler-tal fastslaaede Satser og de nu af Folketinget fastslaaede Satser. Noget saadant har jeg ikke sagt eller antydnet paa nogen Maade. Jeg vil i saa Henseende henvise det ærede Medlem til at gennemlæse mit Foredrag igen; jeg tror, at han i saa Fald vil give mig Ret i, at der ikke deri findes nogen som helst Antydning af noget saadant. Hvad jeg har udtalt, og hvad jeg navnlig stærkt understregede, da jeg udtalte det, var dette, at det var mit Ønske, at man ved Behandlingen af Sagen i dette Ting vilde tage Forslaget, saaledes som det var kommet fra Folketinget, og saaledes som det altsaa er fremsat af mig i dette høje Ting, som Grundlag, saaledes at man ikke fraveg det uden tilstrækkelig Grund. — Jeg maa maaske her i Parentes indskyde den Bemærkning, at det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling) citerede disse Ord, som om jeg havde sagt: *tvungende* Grund. Det har jeg ikke sagt, det er jo en betydelig Forstærkelse af, hvad jeg har sagt. Jeg har sagt: *tilstrækkelig* Grund. — Men ved Siden deraf henviste jeg — idet jeg senere bemærkede, at disse Udtalelser gjaldt Beskyttelsessatserne — udtrykkelig til, at her forelaa for det høje Ting et stort Arbejde med at gennemgaa disse Satser Post for Post og undersøge, hvorvidt de indeholdt det, som jeg sagde —